

det maa vel saa være Meningen, at de skulde falde bort til et kommende Aar. Jeg mener rigtignok, at denne Bevilling ikke taaler at gaa ned til 100 400 Kr., som det saa bliver.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 162, Spørgsmaalet om Hjælpeskibet „Dana“ i Esbjerg. Denne Redningsdamper har ligget dér i det sidste Par Aar og har gjort udmærket Fyldest. Jeg tør dristigt sige, at man aldrig paa Vestkysten har haft et Hjælpe-skib, der svarer saa udmærket til sit Formaal som netop denne Damper. Den har ligget der om Vinteren og har ofte bidraget til, at Fiskerbaade og Materiel til Fiskeriet er blevet reddet, og at mange Menneskeliv er blevet reddet. Jeg forstaaer, at Forslaget om at inddrage Baaden og at lægge den op om Vinteren er fremsat af den højtærede Minister af Hensyn til de økonomiske Forhold. Det drejer sig om 64 000 Kr., hvoraf der jo dog maa gaa noget til Oplægning af „Dana“, saaledes at det ikke bliver alle de 64 000 Kr., den højtærede Minister vil spare. Men spares der overhovedet noget? De 64 000 Kr. kan jo indvindes bare paa en eneste Tur, som „Dana“ gør i stormfuldt Vejr; blot den redder en enkelt Kutter og dens Materiel, vil de 64 000 Kr. jo i Virkeligheden ogsaa være reddet; men dertil kommer de Menneskeliv, som kan reddes; og Menneskelivene skulde dog sikkert være mere end de 64 000 Kr. værd.

Det er af overordentlig stor Vigtighed, at det Hjælpemateriel, der findes paa Landets største Fiskeplads, er af den Art, at baade Fiskerne og deres Hustruer og Børn kan have Tillid til det, saa at de ved, at der bliver gjort, hvad der staaer i menneskelig Magt, naar Fiskerne skal paa Søen i stormfuldt Vejr; og det vil man ikke kunne sige der bliver, hvis man nøjes med en af de Redningsdampere, som Ministeren siger der ligger oppe i Lemvig. Der er ingen af dem, der er saa gode som „Dana“, og der er ingen af dem, som Fiskerne har en saadan Tillid til som til „Dana“. Den ene af Baadene oppe i Lemvig siges endogsaa af sagkyndige Folk at være saadan, at den højtærede Minister hellere skulde lægge den op end „Dana“. Jeg ser i øvrigt ikke, at det kunde gøre nogen Forskel i den Udgift, der kunde blive Tale om, hvis Ministeren fulgte dette Forslag: at lægge den daarligste af Redningsdampere i Lemvig op og saa at lade „Dana“ blive ved at være Redningsdamper. Det kunde omtrent være det samme; og saa fik man i hvert Fald to brugelige Redningsbaade. Nu mener man vistnok ved Lemvig og Thyborøn, at de egentlig kun har halv-

anden Redningsbaad deroppe; og inddrager man „Dana“, er der i hvert Tilfælde kun halvanden for hele det vestjydske Redningsvæsen.

Under disse Forhold synes jeg, det var betimeligt at den højtærede Minister tog dette Ændringsforslag tilbage; sker det ikke, haaber jeg bestemt, at det ærede Finansudvalg vil fastholde sin Vægring ved at tiltræde det, saaledes at det ikke gennemføres.

Den højtærede Minister henviser i sin Skrivelse i Finansudvalget til, at der i Esbjerg ogsaa ligger en Vagerdamper „Nord-søen“, og at den eventuelt kan bruges som Redningsdamper. Den egner sig imidlertid aldeles ikke til det Brug, det har været forsøgt adskillige Gange, men Skibet siges ikke at egne sig dertil og vil ikke kunne udrette noget i saa Henseende. Jeg henstiller derfor, at „Dana“ faar Lov til at blive i Esbjerg. Sidste Efteraar rasede der en stærk Storm særlig paa Vestkysten og Vesterhavet, mange Fiskerbaade gik under, og ikke mindre end et Par og tredive Mennesker blev paa Søen. Lige efter en saadan Katastrofe, som er den største, der i mange Aar har været paa Vestkysten, forekommer det mig, at det vilde være meget uheldigt, om man borttog denne Damper, som Fiskerbefolkningen har Tillid til, og som har vist sig at være det bedste Redningsmiddel, man har i en saadan Situation. Det forekommer mig ganske uforsvarligt af Hensyn til et saa forholdsvis ringe Beløb som dette at gaa til at fjerne denne Damper fra Esbjerg.

Sluttelig skal jeg blot sige, at det glæder mig, at der er afholdt Samraad mellem Finansudvalget og den højtærede Minister angaaende Havfiskeriet; det vilde blot glæde mig endnu mere, hvis det maatte resultere i, at den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg foreslog at bevilge et Tilskud til et større Havfiskeri.

Orla-Jensen: Det drejer sig for mit Vedkommende kun om et enkelt Ændringsforslag, nemlig Nr. 124, om Opretholdelsen af to Konsulentstillinger. Jeg mener, at Troen paa Konsulentvirksomhedens Betydning er overdreven, naar det drejer sig om ældre Virksomheder, der allerede er i fast Gænge — nye Virksomheder er noget helt andet, de skal absolut have Konsulenter, de første Konsulenter paa de forskellige Omraader har utvivlsomt gjort stor Nytte. Jeg kunde tænke mig, at man med Fordel kunde ansætte nogle Frugt-avlskonsulenter; flere ærede Medlemmer